

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512010374
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512010374.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.októbra 2013, v senáte zloženom z predsedu JUDr.Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného U. U., pre zločin podľa § 189 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 2 T 89/2012 zo dňa 7.2.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.zák. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 285 písm.b/ Tr.por. obžalovaného U. U., nar. XX.X.XXXX S. G., bytom Z. Č.. XXX, P. G. - P., oslobodzuje spod obžaloby Okresného prokurátora Košice - okolie pre skutok kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods.1 Tr.zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 5.12.2011 poslal SMS správu A. A., aby sa stretli, avšak ku stretnutiu nedošlo, neskôr poškodeného telefonicky vyzval, aby mu zaplatil 1.000,- Eur za to, že mu A. A., dňa 15.11.2011 v obci G. ublížil na zdraví, v opačnom prípade na neho podá trestné oznámenie, s čím A. A. nesúhlasil, a preto dňa 15.12.2011 obvinený podal trestné oznámenie na A. A.,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Citovaným rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný U. U. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods.1 Tr.zák., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 5.12.2011 poslal SMS správu A. A., aby sa stretli, avšak ku stretnutiu nedošlo, neskôr poškodeného telefonicky vyzval, aby mu zaplatil 1.000,- Eur za to, že mu A. A., dňa 15.11.2011 v obci G. ublížil na zdraví, v opačnom prípade na neho podá trestné oznámenie, s čím A. A.G. nesúhlasil, a preto dňa 15.12.2011 obvinený podal trestné oznámenie na A. A..

Bol mu za to uložený podľa § 189 ods.1 Tr.zák., s použitím § 38 ods.2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. a § 50 ods.1 Tr.zák. výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnil.

V dôvodoch svojho odvolania poukázal na to, že od počiatku popiera spáchanie skutku, pretože vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutočne takéhoto konania dopustil, a teda, že sa skutok vôbec stal. Poukazuje na výpoveď poškodeného v prípadnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplýva, že ani podľa samotného poškodeného sa mu podaním trestného oznámenia nevyhrážal. Na otázku poškodenému na hlavnom pojednávaní, prečo sa rozhodol podať trestné oznámenie, tento uviedol „Aby som uviedol veci na správnu mieru.“ Na otázku, akú ujmu pociťoval, uviedol „Bývam na dedine, kde sú ľudia, každý každého pozná, tým pádom som nejakým spôsobom cítil a dať nejakým spôsobom nesúhlas s tým, čo sa stalo alebo nestalo.“ Poškodený uviedol, že sa nepamätá, aké slová odzneli, ale že on si to vyložil tak, že naňho podá trestné oznámenie. Pri konfrontácii poškodený si nepamätal na presnú formuláciu, ale že si to vysvetlil tak, že keď obžalovanému nezaplatí, že tento naňho podá trestné oznámenie, čo aj urobil. Ako to vyplýva zo samotných tvrdení poškodeného, tento si ani nepamätá, čo mu mal vlastne obžalovaný povedať. Z jeho vyjadrení žiadnym spôsobom nevyplývalo, že by pociťoval bezprostredne hroziacu ujmu. Poškodený sa len snaží o vyslovenie nesúhlasu s trestným stíhaním voči nemu. Navyše, ak by sa aj skutok stal, tento skutok nemá znaky trestného činu. V odôvodnení rozsudku okresný súd konštatuje, že pod hrozbou inej ťažkej ujmy sa rozumie v zmysle výkladu trestného práva aj hrozba začatia trestného stíhania v dôsledku oznámenia trestného činu, ktorým páchatel' poškodenému hrozí a núti ho niečo konať, pričom nie je vôbec rozhodujúce, či sa poškodený trestnej činnosti dopustil alebo nie. S takýmto záverom obžalovaný nesúhlasí, pretože neexistuje judikát, ktorý by konštatoval, že hrozba inej ťažkej ujmy je aj trestné oznámenie v prípade, že veriteľ' hrozí dlžníkovi, že ak mu nevráti dlh, podá naňho trestné oznámenie, pričom oznamovaný skutok spočíva práve v získaní a nevracaní dlhu veriteľ'ovi. Naopak veriteľ' má v takých situáciách právo oznámiť dlžníkovi, že ak tento nebude vracat' dlh, veriteľ' bude postupovať v súlade s právom a podá naňho trestné oznámenie. Názor okresného súdu vychádza z rozhodnutia 27/1982, ktorý je však špecifickým prípadom a nemožno ho zovšeobecňovať. V danom prípade išlo konkrétne o hrozbu manžela bývalej manželke, že oznámi jej nedovolené prerušenie tehotenstva, ak nepozastaví exekúciu proti nemu. Pri predmetnom judikáte obsah trestného oznámenia nijako nesúvisel s tým, čo páchatel' požadoval, navyše táto jeho požiadavka nebola v súlade s právom. V prípade akceptovania názoru okresného súdu by konanie ktorejkoľvek osoby, alebo jej právneho zástupcu snažiacej sa o zmierlivé mimosúdne vyriešenie veci požadovaním oprávnenej finančnej náhrady s poukazom na možnosť podania trestného oznámenia, by bolo potrebné považovať za naplnenie skutkovej podstaty trestného činu vydierania. Takýto názor je však právne neakceptovateľný. Žiadal preto, aby ho krajský súd v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora.

Na podklade uvedeného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ' podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je v celom rozsahu dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní dôvodov, ktoré viedli okresný súd k ustáleniu záveru o vine zistil, že hodnotenie dôkazov, ktoré mal súd k dispozícii, týmto nezodpovedá a záver o vine nemá odraz v jednoznačných a nepochybných dôkazoch, o ktoré by bolo možné tento záver oprieť.

Krajský súd v tomto smere v celom rozsahu poukazuje na dôvody odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané prostredníctvom jeho obhajcu, kde sa logicky s poukazom na tvrdenia a výpoveď poškodeného a na okolnosti, za ktorých malo dôjsť k podaniu trestného oznámenia, jednoznačne vysvetľuje, že takéto konanie zo strany obžalovaného nemožno hodnotiť ako zločin vydierania, ktorý je upravený v ustanovení § 189 ods.1 Tr.zák., pretože konaním obžalovaného pojmové znaky tejto skutkovej podstaty naplnené neboli. Z výpovedí poškodeného v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vyplýva, že hrozba podaním trestného oznámenia na jeho osobu obžalovaným, pre neho neznamovala hrozbu žiadnej ujmy, tobôž ťažkej, a to aj vzhľadom na to, že podanie trestného oznámenia obžalovaným bolo oprávnené, o čom svedčí skutočnosť, že na základe neho je poškodený trestne stíhaný.

Za týchto okolností krajský súd dospel k záveru, že žalovaný skutok v danom prípade nie je trestným činom, pretože nenaplnia pojmové znaky žalovaného trestného činu, v dôsledku čoho krajský súd na základe týchto skutočností obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.